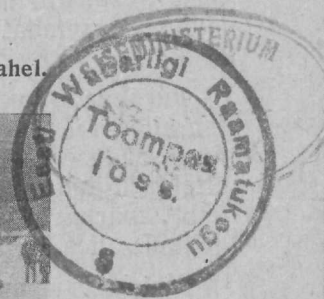

EESTI SPORDILEHT

Moment võistlusest V. S. „Sport'i“ ja Riia koondatud meeskondade vahel.

Rubli lööb palli läti värvasse.

N° 6

**Toimetaja
Harald Tammer.**

**Neljapäeval,
9. veebruaril 1922**

**Väljaandja
Eesti Spordi Liit.**

Mõtted spordi otstarbe ja hügieeni üle.

(Järg).

Rahva tervishoiu pääülesanne on seltskonda sarnase katastroofilise lange-mise eest hoida, püüdes kõrvaldada selle nähtavaid põhjusi ja edendada kõiki al-gatusi tema tervendamiseks.

Imestama paneb nähtus, et rahva kasvatuses sellel sihil alles kõige uuemal ajal arusaamisele on jõutud, et asudes hoone ehitusele, tuleb alata mitte katuseharjast, vaid alusmüürist, et inimese ehi-tuses, — kellest tahetakse teha eluvõit-luse kandjat ja ühiskonna tuge, alusmüü-rideks esimeses joonis on tema ihu ter-vis ja kehaline jõud ja et inimest, kui kasvatuse ja hariduse objekti, ei või mitte pooleks lõigata, ühele poole vaimu, tei-sele poole keha lahutades. Seda arusaamist tuleb, kui uut ajajärku loovat üles-leidust tervitada.

Looduse igavese seaduse, — raskuse, — kui ilmade kooshoidva jõu, leidis Nev-ton alles 18. aastasaja algul ülesse ja sa-mas seaduses kõigi organismide kohta ettekirjutatud määrust: „tugevam või-dab“, märkavad inimeste kasvatajad tegelikult alles 20. aastasaja algul.

Kui kaks uppumat lauaticist kinni haa-ravad, mis ainult ühte vee peal kannab, siis ei päästa ennast selle abil vaga, — kes kiriku õpetuse järel taeva saab; mitte patune, kes põrgu läheb ja ka mitte see, kellel juristide otsuse järel õigus, — vaid tugevam!

Rahva tervenemise ja tugevnenemise tähtsamaks teguriks peetakse tööd ja töö-armastust. Õige on see väidend rahva majanduslise edenemise, aga mitte tema kasvatusel kohta. „Oma palehigi sees pead sa leiba sööma!“ Selles lauses avaldub inimese eluvõitlus: — Tööd tehes pead sa oma käsa ja peaajusid vir-gasti liigutama, kui ennast toita ja täien-dada, — elust läbilüüa tahad! Ilma loova tööta ei oleks meil inimlist kultuuri ja küsitav on, kas inimene, kui halasti ja kaitseta olevus, kuigi kaua oma küün-te ja hammastega varustatud naabrite va-liel oleks elutseda võinud. Töö on elu ülesanne ja et seda ülesannet nõuetavalt täita võiks, peab inimest kasvatama, ette-valmistama, jõu ja tervisega väljaehita-ma! „Töö õpetab tegijat“ on maksev ai-

nult ettevalmistatud töötajaja kohta. — Töö häätegevat mõju tervise ja jõu päale tuleb tõeks pidada teatavates raamides. Suurem hulk töö ülistajaid ise sugugi tööd, kui õnne allikat, ei armasta. Iga-ühe eesmärk on niipalju kui võimalik, — „kokku kraapida“ ja „tallele panna“, et aegsasti töö eest ära pääseda, — olgugi töövõimulises eas. Igast küljest vaada-takse nende päale kadedusega, kes elata-mise otstarbeks enam sõrmeotsagi liigu-tada ei tarvitse ja mitmed niisugustest laulavad tööle kiituselaulu, kui pidulauas

O|ü „ESTO“

Tallinn,

: Pikk tän. 47. :

soovitab suuski, liuraudu,
tõuke- ja sportkelke ja muid
- talvespordi abinõusid. -

O|ü „ESTO“

oma valge kätega klaase tõstavad. Kellel lootust ei ole tõusta sarnasele „hal-jale oksale“, kes edasi peab vedama teo-rjuse ikkes, kuni ihu- ja vaimujõud kat-kevad, et siis vaesuse ehk vanaduse hoo-lekandele koormaks langeda, see ei näe töös mitte õnnistust, vaid needmist.

Kui töövaev muud ei oleks, kui „patu palk“, siis oleks metslase elu, kellele ümbritsev loodus toidu vaevanagemata sülle viskab, kõige ideaalsem. Inimene, kes sugugi ei tööta, kes mingisuguse kasuliku tegevusega oma elu ei täida, läheb niihästi ihutervise, kui vaimu ja karakteri poolest hukka. Kõiki tööst loobunud jõude, pidutsevaid ühiskondi ja rahvaid on ajalugu omalt lavalt ruttu ära koristanud.

Nii kui iga muu hää asi, nii võib ka töö tervisele kahju teha ja jõudu kurnata, kui temaga liialdakse. Kui töötajale tema töövilja vaevalt nii palju maitseda antakse, et viletsalt elutseda suudab, siis on

tandiks tegevuse vaheldust; pääle puhkuse — magamise — närvide värskendamist — mängu, lõbu, igasugust ajaviidet.

Rahva tervenemise mõttes ei ole mitte ükskõik, mil viisil töö vahekordadel vaba aega viidetakse. Lõbu võib ka kaardi-, ehk pudelitega kaetud kõrtsilaud pakuda, kuid töö ülesande kohaselt ei terita see lõbu vaimu ega kosuta keha. Töövõimu ja tööarmastuse pääle mõjuvad alhokol ja hasart-mängud koguni vastupidiselt ja võõrutavalt. Teisiti on lugu mänguga. Sportimise-, võistlusmängimise instinkt on terves täiskasvanud inimeses palju suurem, kui lapses, kellele mäng ainukeseks tegevuse avalduseks on. Et see instinkt õigel juhatusel, õigetes roobastes rahva tervenemise suhtes hiilgavaid tagajärgi tuua võib, on ka ajalugu näidanud.

Ühes uute vooludega rahvaste majanduslikes elus on kiriklisel ja feodaalsel keskajal mahamaetud klassika-greeklaste võistlusmängud mitmesaja aastalisest unest jälle moderniseeritud kujul ülesäratatud. Inimese kasvatuskultuuris on sport esimest kohta võitmas. Meie pädagogika on sunnitud äranägema, et ilma vastava füüsilise alusehituseta õppija noorsoo vaimlise ja moraalse arenemise pääle mõteldagi ei ole. — Kuhu on need väiksed vaimukangelased jäänud, keda tihti koolipinkides tähele pandi? — Ühestki „imelapsest“ ei ole hiljem — väljakasvamisel, midagi enam kuulda olnud; nemand on kõik meie kooli keskajast päritud vormide ja pahempidi. pööratud kasvatususe ohvriks langenud.

Skoutism ja sport, kui inimese arenemise kandjad, on ka meie noorte seltskonnas edasi tungimas ja leiavad iga päev uusi jüngrid. Päevakorral on keha-harjutused „kerge“- ja „raske“-jõustikus. Võistlusi korraldatakse võrdluseks, kes kui palju kasvanud, — täienenud; kes tugevam, osavam, kiirem, kangem, kindlam ja julgem. Alkoholi meelituse ja mõne muu tervisthävitava lõbu vastu on siin osavõtja ennast kinnitanud. Kui kõrtsid ja „tingel-tangelid“ ainult spordijüngrite keskel peaksid äri tegema, oleks need peagi kadunud.

Viimasel ajal on suuremad teadusemehed, andelisemad kirjanikud ja kunstnikud inimese kasvatus ja arendamise alal spordi väärtust äratunnud ja hääkskiitnud. Ajakirjanduse veergudel on nende poolt alati sportlisele liikumisele tervitustega ja edusoovitustega vastu

41s Balti Spordi ja Võimlemisriistade

VABRIK

Tartus, Aurulaeva tänn. nr. 1.

Vabriku ladust alati saadaval kõiksugu

suve- ja talvespordi abinõusid:

Suuski, suusakeppe ja rihme.
Spordikelke, suusk-kekke, lastekelke.
Hockeykeppe ja palle.
Jalgpalle, kettaid, odasid, haamreid
jne. jne.

Võimlemise jaoks:

Hobuseid ja kitsi.
Roobaspuid puust ja rauast.
Turnikuid, hoolaudu, võimlemismatte.
Ronimise teivaid, redelid, Rootsi seinu
• jne. jne.

temale töö peagi needmiseks. Ülemääraste tööga vaevatav kulutab oma elujõu kapitaali ja ta on enne töövõimetu, kui elu on lõpemas. Sarnane töötamise järeldus ei ähvarda üksnes masina- ehk adrataga töötajat, vaid ka vaimutöölist kirjutuslauas.

Töö tarvitab puhkust. Ka parajais piirides nähtud vaev väsitab. Niihästi väsinud inimene, kui loom, ihkab vastavat koostust. Üksipidine tegevus nõuab vas-

tuldud. Õiged kunstnikud õpetavad meid kunstis ilu ja tõde otsima ja näitavad, et kõik mis inimeses hääd ja ilusat, peaks ka tema välise ilmega kokkukõlas esinema. On ka raske endale ettekujutada peent kunstimaitset ja ilutunnet ühenduses praagamao sarnase rippuva kõhuga; kaastundlikkust paksuverelise isikuga, kellel silmad tursunud ja nina punane; suurtsugusust ehk vaimukõrgust lodeva liikmetega, taruva kõnnakuga.

Meie spordi- ja jõustiku-vastasteks on ainult salgakene degenerereerunud, elujõulisema publikumi poolt ignoreeritud, ärapummeldanud boheemlasi, kes kunstisse inetust, kirjandusesse haiglast —

lise sportlise rahvakasvatuse ajajärgu lävel seisame. Hulgas küsimustes kobame veel pimedikus ja peame õigeid radasi otsima. Sportliste kehaharjutuste korraldamine nõuab tundmist ja asjasse süvenemist, kui muskliste kõvendamisega kokkukõlas tervis ja organismi-vastupidavus kosuma peavad.

Tihti näitavad spordi vastased selle pääle, et kehaharjutused haiguse eest ei hoidvat, et mõned kuulsad rekordistid ja maadlus-kangelased on enneaegu surnud, haigusele sugugi rohkem vastupannes, kui iga nõrk surelik. Lubatagu natukene selle nähtuse põhjusi siin valgustada. Teaduslisel teel on selgeks teha jõutud.

Omapärane piiriküsimuse lahendamine „Sport'i“ liuväljal 29. jaanuaril s. a.

„kollast“ anormaalset, nilbet, — isegi sadistlik tendentsi sissekannavad; kes selle mustuse kallal mäletsevad, mis prantslased juba väljahigistanud ja praegu ühes oma „Landru'ga“ maha pesevad. Nende seas ei ole ka tugeva käevartega mehi, vaid 20—30 aastaseid tudikesi, kelle kästel musklid, koivadel „säaremarjad“ puuduvad.

Ehk meil Eestis jõustiku alal küll juba umbes 34 aasta eest nende ridade kirjutaja silmade all algust tehti, peame siiski tunnistama, et meie ühes suuremate rahvastega, kes mõned kümned aastad varemalt algasid, alles üleüldise ja süstemaat-

et kehatugevuse arendamine tervislike seisukorraga sammu peab pidama. Tervise pääle mõjuvad kehaharjutuste, liiategi võistluste ajal, väga kahjulikult korratu toitmine, halvad eluviisid ja ühekülgised jõupingutused, millede tõttu ühed musklirühmad suurendatud vere juurevoolu teel teiste, hooletusesse, — tähendab, verejuurevooluta jäetud kehaosade kulul tugevamaks kasvatakse. Hooletusse jäetud kehaosade hulka kuuluvad enamasti raskejõustiku atleetidel keha õnnsusi katvad musklikogud, — teataval kujul ka sisemised orgaanid — süda ja kops. Kõigi funktsioonide korralikul kaastöötä-

misel ainult on rohkendatud veresurumine tervisele hää ja intensiivne liikumine jõule kosutuseks. Korratusesse sattumisel võib tervise kokkulangemine katastroofiliseks muutuda. — Enneaegu otsasaanud, enamasti elukutselised kuulsused olid vägeva kehadega looduslapsed, aga mitte spordimehed. Neil ei olnud „ratsionaalsest kehaharjutamise süsteemist“ aimugi; veel vähem „trainingist“ ja ülekehalisest lahtiharjutusest. Tervishoiust nad midagi ei hoolinud, elasivad hügieenivastast, näitelava elutingimistega seotud korratumat elu, tarvitasid alkoholi, ega pidanud söömisest-joomisest piiri. Kui ruttu sarnane elu ka tugevama keha hauda viib, selles on nende surmajuhtumised hoiatavaks eeskujuks.

Vältavat ja kehakosutavat tugevust peame tervelt ja täielikult oma ihutervisest ammutama ja sellepärast peame kehaharjutuste kallale asudes esimeses joones mitte edasijõudmise, vaid selle päälle rõhku panema, kas käsilevõetud harjutused meie tervise tundega kokkukõlas, — kas need enese järel mõnusat, hääd tunnet järel jätavad. — Ka peavad kõik harjutused, millistest kehale jõudu, vaimule kindlat võimise tunnet tahame omandada, mõistliku ja kindla plaani järel, kõige oma elavuse ja energiaga ja siiski ettevaatlikult õigeastmeliste rekendustega ehk juurelisangutega, — käsitatud saama. Alati peame meeles pidama, et päälle oma spetsiaalsete harjutuste, millele alal võistelda tahame, veel vastavaid mitmekesiseid järel- ja lahtiharjutusi teha tuleb, mis tervise suhtes ühes kohas koondatud veresurumist jälle üle kõigi kehaosade ühetasaselt reguleeriks. Iseenesest mõistetav on kehaharjutuste ajal korralik ja valitud toitmine, ühendatud korraliku eluviisidega.

Süsteemaatline kehaharjutamine teeb nõdrast ja lõdvast inimeselapsest lähikese ajaga elurõõmsa, energilise ja kindlatahtmisega isiku, kes oma päevatööst ja kohustetäitmisest, mis enne teda koormas raske orjusena, lõbu tunneb. Maades, kus rahvas majandusliselt, kui ka sportliselt teiste rahvaste eesotsas sammub, näidati autoriteetlase kirjanduse poolt juba paarkümmend aastat selle tõeasja päälle, et kui kehaarenemise teooria saaks sündsals vormil rahvakasvatuses üleüldisele tarvitusele võetud, inimsugu siis juba järgmistes põlvkondades elujõulisemaid ja tugevamaid tõugusid ilmale tooks.

Rätsepa tarvituste kauplus

S. S. ORLOFF,

S. Karja tän. 10, Tallinnas,

soovib spordimeestele omast ladust:

hääd inglise ülikonna-, fraki-, smokingi- ja voodririidet, kui ka kõiksugu muid rätsepa tarvitusi

Kui võrreldes vähese aja ja kerge vaevaga rahva tervishoiu sihil nii suuri ja hääd tagajärgi sportlase kasvatusel võib saavutada, siis peab ainult imestama seda tuumust ja äraignand eelarvamist, mis keeldub inimesi teele astumast, mis kõige rutem tervisele ja ühes tervisega ka kindlustatud majanduslasele seisukorrale viib. Kas ei pea imestama, et meil ikka veel, kus 20-st aastasajast juba kaks aasta-kümmet mööda, — nii suurel arvul kiduraid, kangujäänud, närvihaigeid ja alaväärtuslisi noori inimesi ümber kõnnib, kes, saagiks pühendatud tiisikusele, siifilisele ja selgrooüdi tiisikusele, rätseppa juurest omale „mehisust“ otsivad. Kahjuks ei suuda kõige parem rätseppmeister viletsale kehale seda ilmet anda, mis looduse lahke lubaga anda võivad kehakultuur ja selle kultuuri pärandus.

Palju on meil ka sarnast „intelligentsi“, kes kauem, kui tarvis, koolipinke soojendades, oma noorust ära pummeldades, viimaks ometi kuidagi-moodi, kõverate viguritena, onude ja tädide abil küpsustunnistust kättesaades, ilma mingisuguse eelpraktikata ja elutundmiseta nendesamade onude ja tädide mõjul meie seltskonnas kohe juhtivatele kohtadele asudes, spordiliikumisele ja kehakultuuri küsimustele käte ja jallega vastu vehklevad. Ei ole seda nendest ka imeks panna, — on ju nad oma kehakultuuri „kaffeedest“ ja „tingel-tangelitest“ kaasa toonud. Kahetseda tuleb ainult, et niisugused, seistes mõjuvatel kohtadel takistavad mitmeid sportlisest tegevusest osavõtmast, kellele kehaharjutustest väljavoolavat jõudu ja elurõõmu hädasti tarvis läheks.

Sportlase kirjanduses on ka tihti näidatud, et vastava kehakultuuri tagajärgedena kasvavad ja täienevad mitmed moraalsed hinge omadused : tõsisel spor-

dimehel jätkub igal vastikul elujuhtumisel ja õnnetuse korral valmisolekut, külma verd, isiklist vahvust ja teguvõimu. Omalt poolt lisan juure: Ka alati enam kaastundmust, osavõtmist ligemisest ja kallimeelsust, kui kehaliselt arenemata isikutel, kõrtsuõhus kultiveeritud isikutest rääkimata, kelle mehisus avaldab ennast ainult hooplemises pudelite juures.

Nähtus, et just praegusel kallil ajal meil igasuguste kõrtsude pidajad nii hiilgavat äri teevad, vaatamata määratute maksude pääle; on küll rahva majandust pahempidi pööranud ilmasõja tagajärg, ei või aga kaua edasi kesta, kui seltskond hukka ei taha minna. Kuidas pea igapäev ajalehtede veergudelt väljapaistab, elame praegusel silmapilgul veel tumedate olevuste, — liiakasuvõtjate ja riigivargate tähe all. Elementisid, keda normaalsel ajal Maksim Gorki oma „Põhjas“ kirjeldas, näeme nüüd tihti pidusaalis meie seltskonnale „hädad tooni“ andmas.

Kokkuvõttes võime siis julgesti tõendada, et kehakultuur ja sport ainukeseks aluseks ja esimeseks abinõuks rahva tervendamise küsimuses on. Muude abinõudega järgneda on enam aega.

Vaja ajaviitmata läheneda sportlisele tegevusele: harjutustele, võistlustele, mängudele. — kuidas? — selle kohta tahaksin lõpusõnas ühte ilusat paralleeli ettekanda, mida saksa kirjanik ja spordimees Dr. Pudor spordikirjanduses 1902 aastal, — just 20 aastat tagasi, — avaldas. Tema ütleb:

„Antiik kehaharjutus sündis „tahtmata“ („unwillkürlich“), tema eesmärk peitus temas eneses (war Selbstzweck). Meie aegne kehaharjutus on abinõu eesmärgile

jõudmiseks. Esimene oli naiivne, teine raffineeritud. Seda teed mööda, mida antiik-kehakultuur greeklaste juurest Roomani ja edasi, läbi käis, — naiivsest raffineerituks muutudes, peame meie nüüd ümberpöördud sihil käima! Kuna vanad inimesesoo nooruses kõige hingega kehakultuurile andusid, vaimlisi ja eetilisi väärtusi sellest ei eraldanud, ka masinat ei tunnud, viibime meie peaaajukultuuri üksipidise ülehindamise mõju all ja peame uuesti õppima „lustilikult jooksuma“ ja „hõisates hüppama“. Kehaharjutuse kirge peame meie alles uuesti ülesleidma, — veel oleme rammid ja haiged, et meie kehad harjutustest lõbu ja lusti tunneksid!“

Vahet antiik ja modern gümnaastiliste aadete vahel leiab Dr. Pudor ka veel selles, et vanade harjutustel katmate kehadega tegemist oli, meil aga riides inimestega. Väljaminek sellest ideaalist, et „inimene harjutagu vabastatult kõigest kõidikutest,“ juhib ta tähelepanu spordiharude pääle, mis selle ideaalile kõige lähemad, nii kui näit. ujumine ja maadlemine.

Kuigi meil eestlastel, kui põhjamaa poegadel, külma kliima tõttu ka raskeid riideid kanda tuleb, ei takista see meie spordimeeste südameid soojalt tuksumast oma asja vastu. Et meie noored „lustiga jooksevad“ ja „hõisates hüppavad“, — tõendab nende sportline edu ja vististi näitavad nad tulevikus endid tõsiste Kalevite järeltulijatena, kes võiduteel kõik „sarvikud“ eest ära koristavad. Noortele jõudu ja tervist!

Tallinnas, 20. jaanuaril 1922.

—Vana.—

Jalgpall Inglismaal.

(Oma kirjasatjalt.)

Londonis olles nägin herra konsul Möllersoni lahkel juhatusel (kes ka kui äge sportlane Tallinnas tuntud) kahte professionaalide matshi, Tottenham's Hotspur — United Sheffield's (1-0) ja hiljem Arsenal — Blackburn Rovers (1:1). Londoni jalgpalli klubidel on ilusad mänguplatsid rahvaterrassidega kuni 50.000 mahutusega ja laupäeval kell ½3, millal mäng algas, oli ka 45.000 inimest koos, kes erarongidega kohale sõitnud.

Platsid on tõesti hääd — pehme muru, mis võimaldab ka palju keerulisemaid võtteid mängijatele — näit. pääle paari tiiru õhus keerlemist kukkuda ja kohe tõusta, mis Tiigiveskil tingimata vigastusega lõpeks. Rahvas jälgib mängu huvitusega ja asjatundmisega, iga väikest vääratust pannakse tähele — saamatus ja äpardus naerdakse otsekohe välja, kiitust saab iga mängija, kellel midagi õnnestub, liiatagi kui veel goali sisse lööb.

Käesolevad mängud on Football Federation'i karika ja esimängija nime pääle, komandod sellepärast valitud ja goalisi lüüakse vähe (kõige rohkem 2—3). Tihti on mäng hoopis ilma resultaadita. Mehed on kõik valitud, klubi palgatud, kes klubi au peavad kaitsma. Meile, kes harjunud asjaarmastaja sportiga, on veidi pentsik, et mees klopib raha eest palli, aga arvan, et neil ikka sport ise ka mitte väikest osa ei mängi — vähemalt ei püüa mehed rahva käest mõne naljavõttega lookberisi lõigata, mis palgalisel loomulik.

Muidugi sünnib sellel alal palju väärnähtusi, meie seisukohalt vaadates, mängijad on kõik palgatud tingimisega, et klubi võib neid edasianda teisele klubile — nii siis on võimalik asjaolu, et ühel klubil on võrsunud, ütleme, uus tubli kaitsja, vana kuulus kõrgema palgaga mees renditakse edasi teisele klubile, kellel parajasti kaitsjad nõrgad. Sääljuures maksab ülevõtja klubi teisele teatava summa tasuraha, kokkuleppe järel, mis paiguti tuhandetes naelsterlingites arvatakse.

Mängu enese juure ülemindes, peab tähendama, et mängu meetod on nagu meilgi — pääletungimine palli edasiandmisega põiki välja äärele, kus äärmine ajaja ta parajalt kohalt keskajajale kätte annab, kes siis ühes keskpoolkaitsjaga pääsisselööjana esineb, äärmised löövad ise harva. Iseeuesest mõista, et kõik siin sihikindlalt toimetakse, keegi ei tüki ette, ajajate joon on ikka alal. Et aga sisselöömine kerge ei ole, selleks on vastase back'id (kaitsjad) platsis ja need juba naljalt läbi ei lase. Nii siis on paras moment ja pall lendab põiki üle pääde just oma teisepoolse äärmise tormajale, kes kergelt üle pää lüües juba omakord pääletungimist algab jne., ikka huvitavalt, kaasakiskuvalt . . .

Just back'ide passid on imestustäratavad — külmavereline löök ja pall lendab vähemalt 40—50 meetert, ikka nagu määratud, oma mehe jalale, mis sellest tuleb, et see juba palli lennu ajal paraja koha on võtnud. Muidugi käib pall tihti ühelt poolt teisele, ja peab ütlema, väga tihti värrava alla. Vahid on aga ka oma ette mehed — kasvu poolst suured, vastandina meie keeperitele — võtavad pallisid vastu „äärmiselt“, küll kätega, küll jalgadega. Nägin kui pääle ühe löögi pareerimist kätega, mees sõrmed suhu pistis ja mas-

seeris. Löökide tugevuse kohta räägiti, et on juhtumisi olnud, kus 10 sammu päält vaht kogu püütud palliga goali kukkus. Kätega püüab ta siin teisiti — peopesad väljas, näpud rinna poole.

Ja siis forvardide (ajajate) väledus, varva pääl keeramised, maast tõusmise kiirus, otsekohene arusaamine kombinatsioonidest, kutsuvad tahtmata esile kiiduhüüde, mis korraga 40.000 suust kõlab väga imelikult, suurenedes rõdude raudkatuse resonantsist — igatahes on kaugel tulles kohe selge, mis seisukorras mäng ja kas löödi pall väravasse. Eriti tuleb nimetada mängu korrektsust, mängu ägeda tempo juures tuleb siiski õnnetusi harva — pole isiklikku vihavaenu sugugi olemas vastase vastu — kõik on sõbrad ja kui võit teisel poolel, võib ju järgmine kord revansheerida. Toorust pole sugugi — seda kõrvaldab kohe referee, sääljuures veel pikka epistlit süüdlasele lugedes. Kui mäng seisus, out'i või mõnel muul põhjusel, vestavad teisel vabal äärel mõlemid forvardid sõbralikult juttu, ehk üks masseerib teise vigastud kätt. Referee on palju rahulikum ning liinimehed palju aktiivsemad — näitavad ka of-side'i koha. Ja otsuse alla painutakse otsekohe, kui ka see paiguti vildak — publikum vannub otsust oma ette, aga midagi ei aita — otsus on lõpulik. Räägiti juhtumist, kus ärateenimata anti karistuslööki ja komando kapten ei lubanud seda kurjasti tarvitada, vaid löi palli hoopis mujale. Nii siis oli referee au päästetud ja klubi näitas gentleman'likkust — juhtumine mis meil vist vähe loodetav.

Lõpuks klubide eneste kohta paar sõna. B. Rovers on asutatud 1874 a. ja elanud õitsvaid päivi, 1884.—1901. a. vahel on nad 5 korda esimängijad, kokku 6 korda finaalis ja 11 korda poolfinaalis. Läinud aastal lõhkus maru nende mänguplatsi sissesääde, mille parandamine 2000 naelsterlingit maksis.

Ajalehtede aruanne mängust oli juba 1½ tundi hiljem õhtuses lehes trükitud ja ülesvõtted teisel hommikul. Oli koguni päevasündmus — iga ajalehepoiss kisas — to day football results — jalapalli tagajärjed ehk „Sheffield löödud“ ja enne kojujõudmist oli mängu kriitika maa-aluses raudteevagunis juba loetud.

Spordist Venemaal.

(Oma kirjasaatjalt).

Vene spordiliidu jääpallivõistlus

Moskva ja Petrogradi koondatud meeskondade vahel oli Moskvast, 7. jaanuaril s. a., Unioni liuväljal.

Mäng algas kiires tempos, iseäranis moskvalaste poolt, kuna petrogradlaste seas loidunud olekut märgata oli, mida aga sõidu süüks tuli arvata, sest et nad tulid otsekohe rongilt mänguplatsile ja olid, nende eneste ütelse järel, teel Petrogradist—Moskva kaks ööd-päeva, mille tõttu esialgu mäng ka petrogradlaste värava alla koondus.

Päale kümneminutilist mängu löödi esimene pall petrogradlaste väravasse. Selleläbi nagu hoogu ja elavust saades, hakkasid nad rohkem pääletungima ja lõivad ühe goali nurgalöögi abil moskvalaste väravasse. Esimese poolaja lõpu poole seisis mäng enamjagu keskväljal, kuna enne poolaja lõppu veel moskvalastel õnestas ühte goali Petrogradi väravasse lüüa.

Nõnda lõppes esimene poolaeg moskvalaste kasuks 2 : 1.

Teisel poolajal arvasid päältvaatajad, et mäng saab rohkem petrogradlaste pooltel seisma ja kogusid suuremal hul-

gal sinna. Tuli aga vastuoksa välja, sest mäng kaldus alatasa moskvalaste värava alla. Oli näha et petrogradlaste kogu teise poolaja ägedasti päale tungisid, kuid sellepärast ei suutnud ühtegi goali teha.

Teine poolaeg lõppes 0 : 0 ja kogu mäng 2 : 1, mis näitas, et mõlemid poolled ühetugevused on.

Järgmisel päeval, 8. jaanuaril, oli säälsamas jääpallivõistlus koondatud Venemaa A ja B meeskondade vahel, mis kokku oli säetud koondatud Petrogradi ja Moskva meeskondadest ja mõeldakse tulevikus väljamaale võistleva saata, sest Rootsist on sellekohane kutse juba saadud.

Esimene mängupool mängiti ilma tagajärjeta, kuid paistis nagu oleks B meeskond tugevam ja kiirem kui A, sest nad tungisid palju ägedamalt päale. Teisel mängupoolel niisamuti, ainult mängu lõpul, viimasel viiel minutil, löödi A poolt kaks goali B väravasse.

Nõnda lõppes mäng A meeskonna kasuks 2 : 0. N-pog.

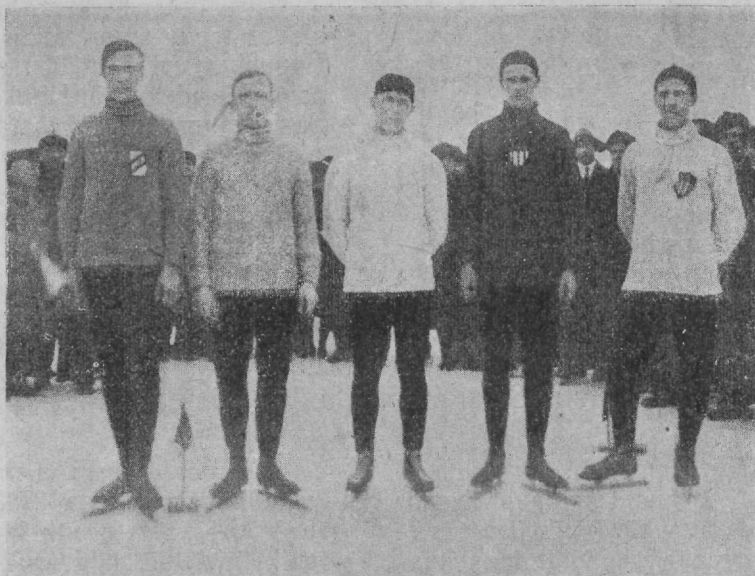
I. üleriiklise võimlemisõpet. kongressi järelkaja.

„Spordilehes“ nr. 2 s. a. kirjutab H. T. kongressi saavutuste üle. Mind rõõmustab see asjaolu, et puhtsportlased on ka võimlemisõpetajaist aru saanud ja kongressi tööd, päale mõnede äärmiste arvustuste, õieti hinnata osanud. Paljudelegi kongressist osavõtjaile näis koha pääl, nagu oleksid puhtsportlased ja võimlemisõpetajad verivaenlased. See mulje suurenes veel, kui spordi küsimust kooli seisukohalt harutati. Küsimuse üksikasjaline harutamine jäi aga referendi puudumisel ära. H. T. kahjatseb väga, et kongress spordi kohta küsimuse lahtiseks jättis. Kuid arvan, et sarnase tähtsa küsimuse rutulik ja palavalt otsustamine enam kahjulik kui kasulik on. Las seeditakse, arutakse küsimust, las tullakse laiemas ringkondis selle küsimuse üle

täielisele ja õiglasele arusaamisele — siis tuleme kokku, arutame küsimuse läbi ja võtame seisukoha. Vast saadakse ja tahetakse meist siis paremini aru saada, kui seda praegusel korral on saadud. Kuid peetagu alati meeles, et üksikud, liigkäredate häälde spordi vastu, mitte täie võimlemisõpetajate pere kohta maksivad ei ole ja ka nende arvamise kogusumma avaldajad sellega mitte ei ole. Sarnane arusaamine asjast oleks vildak.

Igatahes on puhtsportlased õieti aru saanud kehakasvatuse ülesannete üle koolis, mis H. T. kirjutusest täiesti selgub. Siin ei ole mitte pimedast pääst vastu seina peksmine, vaid siin katuskaste mõista, mis on kooli kehalik kasvatus ja mis on puht sport, kui meie neid ikkagi teatava piirini eriti tahame mõista.

Eesti esivõistlused kiiruisutamises Tartus, 28.—29. jaanuaril s. a.

Osavõtjad vasakult: Miit, (Tartu „Kalev“), Meos (Tartu „Kalev“), Märka (Tartu „Sport“), Jäisa (Tall. Kalev*), Jek (Tall. Kalev*).

Saadakse aru, et peab teatavat vahet tegema kooli kehalise kasvatuse ja puhtsportimise vahel. Kuid ühise sihi saavutamise eesmärk ligindab seda rohkem võimlemisõpetajaid ja puhtsportlasi ja ergutab neid ühisele tööle meie noorsoo ja rahva tuleviku hääks. Asjata on H. T. küsimus artikli lõpul, milles vahet katsutakse teha võimlemisõpetaja ja puhtsportlase vahel. *) See on aga asjata ühise asja killustamine. Meil kõigil, mõlemil poolil, peab kehakasvatuse alal, sõ-

*) H. T. ei püüa ju oma kirjutuses vahet teha võimlemisõpetaja ja sportlase vahel, vaid soovib samuti koostöötamist ideaale taotlemisel ja vaenulikkuse kaotamist, mis üksteise ja käsitatava ala puudulikkust tundmisest tekkinud, mida osutatav küsimus — „Kas ei oleks soovitatav meie võimlemisõpetajate sporditegelaste koostöötamist kuidagi võimaldada!“ — väljendab.

Toimetus.

na kõige laiemas mõttes, ühine siht, ideaalse inimese loomine, olema. Ainult peab teatavate piireni mõlemil poolil vabadus oma tegevuses ja abinõud sihtide saavutamiseks tarvitada olema ikka sellegipärast oleks mõttetu neid kahte teid tarvitajaid üldsihi kättesaavutamisel lahutada ja sirgjoonelist kriipsu vahele tõmmata. Liitugem rohkem ühte, astugem üksteisele lähemale, õpime üksteist rohkem tundma, siis, arvan, kaob iseenesest see vahesein, mis kongressil nähtavale tuli ja millel ka tulevikus aset ei tohi olla. Siis oleme tõsised töömehed, kes ühiste sihtide saavutamiseks koos töötavad ja kes suurtel ajajärkudel, nagu see meil praegu, ja suurte sihtide saavutamisel kokku hoiavad. Selle ühemeelse saavutamiseks mõlemile poolile jõudu ja edu!

Võimlemisõpetaja A. Kalamees.

Raskejõustik.

Üleilmlised tõstevõistlused Tallinnas

on väljamaal huvi äratanud ja häätahtlikku vastukõla leidnud. Mitmed suuremad raskejõustiku seltsid on „Kaleviga“ ühendusse astunud ja Schweitsist on isegi juba

kaks paremat tõstjat, ilmameistrid Henri Graf ja Fritz Hünenbergër üles antud. Ei ole vist huvituset, kui nende paremad tagajärjed allpool toome :

Henri Graf (sulgkaal).		
Rebimine paremaga	158,6 n.	
„ vasakuga	146,4 „	
Tõukamine paremaga	170,8 „	
„ vasakuga	207,4 „	
Rebimine kahega	201,3 „	} ilmarekordid.
Surumine „	225,7 „	
Tõukamine „	274,5 „	
Fritz Hünenberger (poolraske k.).		
Rebimine paremaga	213,5 n.	
„ vasakuga	207,4 „	
Tõukamine paremaga	268,4 „	} ilmarek.
„ vasakuga	244 „	

Rebimine kahega	231,8 n.
Surumine „	195,2 „
Tõukamine „	317,2 „

Meie tõstevõistluste kavast ettenähtud aladel teeks Grafi kogusumma 1067,5 n. ja Hünenbergeri — 1220 n., mis meie meestel üsna kõvadeks pähkliteks töötavad olla. Siiski ei pruugi kurvastada — võib julgesti 10% mõlemi summast maha arvata, sest ettetoodud tagajärjed on kumbagi rekordid, mida alati „varnast võtta“ ei ole ja võistlustel harilikult ei kordu, päälegi veel kui arvesse võtta iga maa stiili iseärasusi.

Prantsus-Schveitsi vaheline tõstevõistlus

H-ra Henri Graf Schveitsist on lahkesti teateid saatnud 8. juunil mineval aastal peetud Prantsus-Schveitsi vahelise tõstevõistluse üle, milles kumbagilt igas kaa-

lus üks mees esines ja mis Schveitsi võiduga, kogusummaga 3943 naela, Prantsuse 3586,4 naela vastu lõppes. Tagajärjed tohiks meie tõstjaid rohkesti huvitada.

Schveitsi tagajärjed:

Nimi	Kaal	Keharaskus	Tõsted:				Summa
			Rebimine vasakuga	Rebimine paremaga	Surumine kahega	Tõukam. kahega	
Schiess	Raske	195,2	158,6	158,6	201,3	262,3	780,8
Hünenberger	Poolraske	200	195,2	207,4	183	292,8	878,4
Herren	Kesk	189,1	170,8	158,6	158,6	268,4	756,4
Volf	Kerge	152,5	158,6	146,4	201,3	244	750,3
Graf	Sulg	133,1	140,3	146,4	222	268,4	777,1
Kokku							3943

Prantsuse tagajärjed:

Nimi	Kaal	Keharaskus	Tõsted:				Summa
			Rebimine vasakuga	Rebimine paremaga	Surumine kahega	Tõukam. kahega	
Dupont	Raske	192,8	147,6	164,7	176,9	285,8	775,9
Hobaux	Poolraske	185,4	164,7	176,9	206,1	272	819,7
Roger	Kesk	178,1	147,6	158,6	222	272	800,2
Vibert	Kerge	164,4	139	164,7	201,3	261	766
Catala	Sulg	133,1	119,6	133,1	172	—	424,6
Kokku							3586,

J ä ä p a l l .

(Järg.)

K. Malten.

Taktika.

Ajajate mäng.

Ajajail on kõige tänurikkam, silmapaistvam ülesanne ja seisab praktilise võidu saavutamise otsus nende käes. Sellepärast tuleb neil oma kohust ausasti täita ehk vähemalt seda püüda, päätähepanu taktika ja kokkumängu päale pöörates. Mida kauem ajajateliin seisab ühtedest mängijatest koos, seda teguvõimsam ta. Viis hääd „soolomängijat“ ei tee ilmaski seda tööd, mida viis ühetasast kokkumängivat meest. Ajajamäng on paiguti individuaalne, individuaalsem kui ühegi teise mängija, kuid 80% mängu edust seisab ikkagi kokkumängus.

Soomes, iseäranis Viiburis töötab pääasjalikult ajajateliini sisemine trio, kuna Rootsis aga enam rõhku pannakse „äärte söötmise päale pikkade passidega“, võimalust mööda kaitsjate seljataga. Kui võistlesid paar nädalat tagasi Rootsi meister „Sirius“ ja Soome exmeister „Bandy“, nähti kahte taktikat. Viiburi sisemine trio omas täies hiilguses ning Rootsi nobe äärmiste läbimurdemäng. Resultaat 6:5 „Bandy“ kasuks ei tõenda aga sugugi seda, et nende mäng efektiivsem oleks olnud. Õigem tagajärg oleks olnud ekspertide arvamise järel 5:5, nii ühejõulised olid meeskonnad.

Kõige tagajärjekamaks ajajatemänguks pean ühendatud trio ja äärmiste üheta-

sast mängu, mille läbi mänguväljal liikumisvõim suureneb ja kaitsjaile enam raskusi tekib, kuna trio-mängu juures kaitse koondub keskele ja äärmiste-mängu juures ümberpöördukt. Terve ajajate-liin peab läbimurdeid tegema värava poole, puurides auke vastase kaitsemüüri-se. Peetagu sellejuures meeles, et vahest $\frac{1}{10}$ sekundi mängu otsustab, kui võimalusi leidub ja iseäranis, kui kaitsjad väravavahi väljajaadet katavad, tuleb värava pihta lüüa.

Äärmised ja sisemised võivad tsentrile ja oma teisele poolele vabamat mängu võimaldada selle läbi, et kauem palli oma käes hoiavad ja kaitset oma juure meelitavad. Alati ei ole see siiski soovitav, sest et pass mitte igakord ei sattu oma mehe kätte, vastaste kogumisel.

Kohtade vahetamine ajajatel palli edasi viimisel on vahest tarvilik, et mitte ei juhtuks, et kaks oma ajajat isekeskis võistlevad palli pärast koos, kuna kõrval koht tühi on — kunni tuleb kolmas, vastane, ja palli „tänuga“ ära viib.

Kõige tulutoovam on muidugi ajaja, kes isiklikult ei püüa silma paista, vaid üldist kasu silmas peab. Sagedasti on, et poolkaitsja, kaitsja või koguni väravavahi päale langeb suurem au tehtud goalist, õigel ajal ja õigesse kohta ajajale edasi antud palli läbi.

Riia koondatud meeskond Tallinnas.

V. S. „Sport'i“ initsiatiivil sõitis Riia-st koondatud meeskond Tallinna, kus neil kaks võistlust tuli pidada.

V. S. „Sport“ — Riia koondatud 10:2 (3:2).

Ettetulnud teade Läti meeskonnast teadis jutustada, et neil mitmed jääpalli kuul-sused Venemaalt kaasa võistelda. See ning rahvuslik au ja antagonism, mis Läti ja Eesti vahel valitseb, hoidis päältvaata-jaid kunni mängu alguseni ärevuses.

Nähes aga neid kõikuvaid, kohmakaid liigutusi ajastjäänud raudadel ning vilet-

said lööke veel viletsamate „kaigastega“ värava pihta enne võistlust, tuli mul meele jääpall Eestis 4—5 aastat tagasi, mis samasugust iseloomu kandis.

Et aga kuulujutt vene „kuulsustest“ täiesti põhjendamata ei olnud, seda tõendasid meeskonna keskpoolkaitsja (tennis-mängija Macpherson) ja väravavaht, kes vaatamata oma vana stiili ja abinõude päale, mis mängu edu takistasid, võrdle-misi korralikult oma ülesannet täitsid ja ülejäänud meeskonnale eeskujuks võivad olla.

Koondatud Riia jäähallimeeskond.

Akeli foto.

„Sport“ võitis kuidas ta tahtis ja oli mängu täielik peremees. Esimesel pooltel oli ta siiski veidi närvilik ja saamatu, mis lätlastel võimaldas ka veidi palliga mängida ja kaks saadud goali nurgalöökidest tasuda, millega kirikupükstega keskpoolkaitsja üsna kenasti hakkama sai. Teisel poolajal kohutas „Sport“ oma „pressungiga“ lätlased üsna ära. Iseäranis tuleb nimetada kombinatsioonid Tell-Paal-Broman. Ka muidu olid iga mees omal kohal. 7 korda sai väravavaht palli võr-

gust noppida ja ta peab veel saatust tänama, et värava traatvõrgud rohkem kordi ei kõlisenud, juhuseid selleks oli.

Tallinna Tennis ja Hokkey Klubi — Riia koondatud 7:1 (3:0).

Teine võistlus — klubiga oli koopia esimesest, olgugi, et ka lätlased mõned „prantsuse“ visiidid klubi värava alla tegid. Juba varakult tegid klubi ajajad esimesel pooltel lätlastele 3 goali, mille pääle viimased

V. S. „Sporti“ ja Riia koondatud meeskonde vaheline jäähallivõistlus.

Bromann töös.

Akeli foto.

V. S. „Sport'i“ ja Riia koondatud meeskonde vaheline jääpallivõistlus.

Tell ja Paal töös.

Akeli foto.

pahaseks said ja kõige jõuga vastusõdima hakkasid — millega esimene pool lõppeski.

Teisel poolel tegi riialaste „jockey“ tublisti tööd, et mängu tasakaalus hoida. Ka h-ra Baumann, riialaste back, võitles vahvasti, nii et pahatihti pidi omi kõrvalle ja prillisid väljalt korjama ja ennast väljasirutatult leidma . . .

Vahekohtunikuna toimis h-ra M. Kibbin rahuloldavalt ja töötab meil paremaks vahekohtunikuks saada.

„Första man pa plan“*) tiitli annaksin „Sport'i“ meeskonnas Tellile ja klubi meeskonnas keskpoolkaitsja Paulsonile. „Sämsta man pa plan“**) tingimata viimases võistluses allakirjutanule.

M—n.

*) „Esimene mees väljal“.

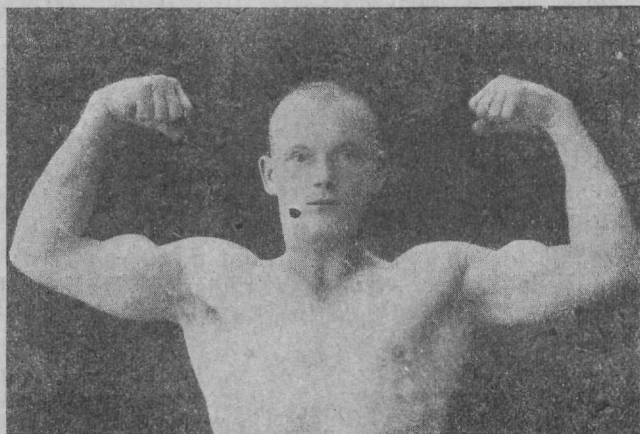
**) „Kõige halvem mees väljal“.

Meie tõstjad.

Vladimir Sermat.

Sündinud 1895. a. Antslas, Võrumaal. E. S. S. „Kalevi“ liige. Tema sportlise tegevuse aeg on küll lühike, aga seda tegevusrikkam.

1918. a. Balti sõjalaevastikus teenides masinistina, astus Helsingi Eesti Spordi seltsi „Maleva“ liikmeks, kus tema pääasjalikult võimlemise ja kergejõustikuga tegemist tegi. Revolutsiooni laene paiskas

Vladimir Sermat.

teda samal aastal juutide paradiisi, Neva kallastele. Et Petrogradis võimlemisest enam juttugi ei võinud olla, võimlemisabinõude puudusel, andus tema teisele alale, tõstmisele. Kolme aasta jooksul, mis viibis Petrogradis ja Kroonlinnas, oli temal imestamisväärne edu. Seda kõik saavutas poolnäljases olekus. Et tal edu oli, on tema tänuvõlglane oma toredale kehale, kus tervis on peremeheks. Igale poole kus tema ka ei läinud, võis ütelda: Läks — vaatas — ja võitis. Venemaal, juutide vägivald all kiratsedes, poolnäljades sporti tehes, mõtles alati: Olge teie võimu ja leiva juures esimesed, on veel ala, kus Eestlane on esimene ja peab alati olema esimene, ja see on — sport.

Venes olles oli järgmistes seltsides liige: „Ülevenemaaline Spordi ühendus“, „Herkules“, „Tervis“, jne. Võisteldes kerges kaalus omandas kolm korda järgimööda Petrogradi esivõistlustel I koha, siis Petrogradi ringkonna esivõistlustel kaks kord I koha. Kroonlinna võistlustel 2 korda esimesed kohad, Gatshinas I koht ja aulint. Üleüldse on omandanud 3 aasta jooksul 10 esimest kohta. Mõni kuu tagasi pääsis paradiisist tulema Eestisse. Kosub ja sööb, tunneb ennast väga häas korras olevat. Ilmameistri esivõistlustel lubas Eesti lippu kaitsta ihust-hingest. Selleks valmistab ennast praegu hoolega ette.

Thomson.

Mitmesugust.

Suusavõistlused Viljandis.

29. jaan. s. a. korraldas Viljandi maakonna spordiühing ülemaakondlised suusavõistlused. Kavas oli ettenähtud 5000 m. meestele ja 500 m. naistele; kuna viimane, osavõtjate puudusel, ära jäi.

Ka meesvõistlejaid oli vähepoole, võrreldes mineva aastaste võitlustega.

Immunud olid ainult linna spordi ringist, kuna maalt ühtegi ei olnud.

Sõidutee oli järvel, ja peab ütleva mitte kõige parem, segas tuntavalt looklev hobuse tee, ja mille tagajärjel mitmed komistasid.

Kuid hää lume ja ilma tõttu olid tagajärjed siiski hääd.

I. Andresson — 24 m. 10 s.

II. Triefeldt — 27 m. 27 s.

III. Laamann — — —

Mineva aasta tuli samas maas ka esimeseks Andresson ajaga 28 m. 49,2 s: Kui võrdleme seda tänavusega, siis näeme, et on tehtud pikke edusamme, vahe üle 4 minuti.

Ülalnimetatud Andressonist võib kujutada välja meie parem suusataja ja ta on kahtlemata ka praegu kardetav vastane meie päälinna suusatajatele.

Viljandlane.

Viljandis, 31. jaan. 1922.

Ippolitoff Narva karantiinis?

Rootsi ja Soome lehed teavad jutustada, et ilmakuulus Vene kiiruisutaja Ippolitoff Narva karantiinis viibida ja

käesoleval talvel veel võistleva kavatseda hakata. Need kuulujutud on vist tuulest võetud, vähemalt ei ole sellest Tallinnas midagi kuulda olnud, pääle Norra konsuli, nende allikate pääle tugevate järelepärimiste.

Kukk maadlemises II auhinna omandanud.

5. veebr. „Atleetiklubi“ rahvuslistel võistlustel omandas A. Kukk II auhinna maadlemises. Seljakaotust ta ei saanud.

Põhjamaa kiiruisutamise võistlused Stockholmis.

1500 mtr.: I Larsen, Norra 2,26; II Skutnab, Soome 2,29; III Blomgren, Rootsi 2,29,1.

5000 mtr.: I Olsen, Norra 8,52; II Skutnab, Soome 8,58; III Larsen, Norra 9,07,4.

500 mtr.: I Larsen, Norra 45; II Blomgren, Rootsi 46,3; III Eriksson, Rootsi 46,5; IV Skutnab, Soome 46,6.

10.000 mtr.: Skutnab, Soome 18,25,4; II Larsen, Norra 18,29,5; III Blomgren, Rootsi 18,33,2.

I koht Skutnab, Soome 9 p., Põhjamaa meister; II koht Larsen, Norra 10 p.; III koht Blomgren, Rootsi 11 p.

Iluisklemine naistele.

Adams, Vien 151,7 p.; II Tortlund, Rootsi 144,2 p.; III Estlund, Rootsi 127,85 p.

R. Ekström — elukutseline !

Nagu Soomest teatatakse olla tuntud Soome tõstja Ekström elukutseliseks hakanud ja rännata maad mööda ringi, näidates oma võimist.

Uus ilmarekord ujumises.

Itaallane Tiraboschi 24 tundi 2 m. vees.

Itaalia ujuja Enrique Tiraboschi purustas ilmarekordi kaugeaja ujumises. Ta ujus lõuna Ameerikas Plate jõge mööda alates Uruguai rannast ja lõpetades 5 kilom. kaugusel Buenos-Airesi linnast. Pärast 24 tunni ja 2 minutit võeti ta mootorpaati; äraujutud maa oli 48 kilomeetrid, kusjuures ujujal veel veevooluga võistelda tuli. Prantslane T. V. Borgess, kes 1911 a. Inglis kanaalist üle ujus, oli vees 22 tundi 35 min.; seega on Tiraboschi (loe Tiraboski) tuntavalt ilmarekordisel alal parandanud.

Sportimiseks tarvisminevad

jalanõud

on saadaval

O. Kirusk'i kaupluses,

V. Karja tän. 5, Tallinnas.

„Sparta“ Tshehoslovaakiast

on 1921 aasta jooksul pidand 57 jalgpallimatshi, millest 50 võidetud, 6 pooleli ja 1 kaotatud. Goalide vahekord 259 : 42.

Axel Blomquist,

Rootsi parem kiirusutaja, on 500 m. jooksnud 47,1 sek.

Tennise ilmameister V. T. Tilden

olla tennisemängu katkestanud ja hokkey päale üle läinud. Talvise hooaja lõpul hakata ta jälle tennist treenerima.

Saksa esivõistlustel kiirusutamises

on järgmisi tagajärgi näidatud:

500 m. Grund 53,2 sek., Neustifter 53,8 sek.; Müller 54,4 sek.

1500 m. Müller 2 m. 50,2 sek.; Neustifter 2 m. 53,8 sek.

5000 m. Müller 10 m. 31,6 sek.; Freytag 10 m. 42,5 sek. Võitja Müller — 5 punktiga.

Dempsey võidetud !

Madison Square Garden'is Nev-York'is on keegi inglane Johnny Brown võitnud 18. jaanuaril 12 roundil punktidega Dempsey'd.

„Idrottsbladet“ arvab, et kaotaja nimi igatahes Bud on, mitte Jack.

Üleilmliisi rattasõidu esivõistlusi

peetakse 1922. aastal Inglismaal Nev-Brightonis, Liverpooli lähedal.

Pariis-Versailles vahelise murdmaajooksu

on võitnud Duquesne ajaga 42 m. 50 sek. (12 km.), järgmine Corlet 200 m. järel. Võistlejaid 300 meest.

1000 liidumängu

on pidanud inglis professionaal klubi Blackburn-Rovers. Temast järgmine on Aston Villa, kes 999 mängu on pidanud. Tähendatud mängust on B. R. võitnud 389, kaotanud 373, ülejääk otsustamata. Goalide vahekord 1686:1595.

Arvud Inglismaalt.

Inglismaal võistlevad australased-rugbymängijad on 34 peetud matshist võitnud 25. Iga mängija on päale prii reisu ja korteri sissetulekut saanud 766 naela.

Uued ilmarekordid ujumises.

Chicagos olla kinnitatud hiljuti, läinud aasta jooksul ülesäetud, terve rida uusi rekorde: Johnny Veissmüller — 100 yardi 53,2 sek., 100 mtr. 60,4 sek.; 120 yardi 1 m. 08,4 sek.; 150 yardi 1 m. 27,4 sek. Normann Rosss — 300 mtr. 3 m. 53 sek.; 400 mtr. 5 m. 14,4 s.; 500 mtr. 6 m. 44,4 sek.

Kiirusutamine Pariisis!

Club des Sports d'Hiver'i poolt korraldatud kiirusutamise võistluse on võitnud 500 meetris Vallée ajaga 1 m. 7 sek.

Ungarlased

on otsustanud bandyst üle minna jäähokkey päale (kanaada määrustik).

Berliner Schlittschuhclub — Slavia, Praaga

on võistelnud jäähokkeys tagajärjega 4:1 esimese kasuks.

Brasiilia esivõistlusi kergejõustikus

peeti 19. detsembril Rio de Janeiro's, kus järgmisi tagajärgi saavutati:

100 m. U. Malagutti 10,8 sek. (rekord); 200 m. P. Meirelles 23,8 sek.; 400 m. J. Dias 54,4 sek.; 800 m. B. Costa 2 m. 9,6 sek.; 1500 m. U. Martins 4 m. 37,8 sek.; 5000 m. A. Gomes 17 m. 49,2 sek.; 110 m. tõkkejooks L. Lopes de Andrade 17 sek. (rekord); kõrgushüpe E. Freitas 1.815 m. (rekord); kaugushüpe L. Bianchi 6,33 m. (rekord); teivashüpe J. Bordallo 3,23 m. (rekord); kuultõuge E. Veigert 10,72 m.; diskusheide O. Zami 34,20 m. (rekord); odaviske O. dos Santos 39,80 m.

Oxfordi jääpallimeeskond

on võitnud St. Moritzi Hockey Club'i 13—0, kuna viimane Cambridge'i meeskonda lõi 9—3. Oxford—Cambridge on omavahel mänginud 27—0, eelmise kaasuks.

Dempsey Euroopasse?

Nagu „Idrottsbladet“ Los Angelos't kuuleb, kavatseda Dempsey reisu Euroopasse ettevõtta, kus ta kõiki silmapaistvamaid pokserisi välja tahab kutsuda.

Stokholmi esivõistlused kiiruisutamises

on võitnud E. Blomgren, aegadega: 500 m. — 48,2 sek.; 1500 m. — 2 m. 36 sek.; 5000 m. — 9 m. 30,8 sek.; 10.000 m. — 19 m. 14,8 sek.

1200 osavõtjat junioridejooksus Pariisis.

15. jaanuaril peetud 10 km. cross-country jooksus on osa võtnud 1200 juniori.

Võitja Dunone, ajaga 36 m. 53 sek.

Poola parem jalgpalliklubi Krakovia võistelda Rootsisis mai kuus.

Pariisi olümpiamängude korraldamiseks

on Colombe, Pariisi eeslinn, lubanud 20 miljoni franki ja maksuta platsi stadionihoonet ehitamiseks.

Rootslane Blomquist

on jooksnud uiskudel 500 m. 46,5 sek.

Saksamaa esivõistlused jäähokkeys

on võitnud Männer Turnverein, München, lüües Berliner Schlittschuhclub'i 1—0.

Carpentier—Nilles?

Mai kuus tulla matsh Carpentier ja Nilles vahel, prantsus raskekaalu meistri nime pääle, — missugune praegu Nilles olla.

Hakan Malmroth suusatamas.

Võitja rinnalujumises Antverpeni Olümpia mängudel, rootslane Hakan Malmroth, on võitnud Rootsisis Västmanlandi maakonna esivõistlused suusatamises, jookstes 30 km. ajaga 2 t. 14 min. 51 sek.

Kas ei oleks ka meie ujujail aeg talvise treeningi pääle mõelda ja mitte talvisest ujumisbasseinist unistada.

Sportiteated laapanist.

Rootslane Bo Ekelund, kõrgushüppe kolmas mees Antverpenis, viibib insenerina Shanghais, kust ta „Idrottsbladet“ile teatab, et 19. ja 20. novembril Shibuya's Jaapani esivõistlusi peetud, mida 20-tuhandeline rahvahulk vaatamas olnud. Üliõpilane Kaga säädnud uue rekordi 200 m. jooksus ajaga 23,6 sek. (end. 24 sek.). 100 m. jooksnud kooliõpilane Giosei ajaga 11,4 sek.

1923 aastal peetavat laapanis Kaugelda olümpiamänge.